

Bateig de trens

“La llibertat és una conquesta a què la persona arriba per mitjà de l’educació i la cultura”. Vers l’escola nova.

Rosa Sensat i Vilà

Nascuda a El Masnou el 1873, Rosa Sensat i Vilà, mestra i defensora de la renovació pedagògica i l’educació de les dones, va participar en el moviment feminista de principis del segle XX i va treballar per difondre els principis de la Nova Escola.

Va treballar en diverses institucions d’ensenyament, va interessar-se per la Institución Libre de Enseñanza a Madrid i va visitar experiències escolars d’avantguarda a Bèlgica, Suïssa i Alemanya, així com també va ser responsable de la secció de nenes de l’Escola Municipal de Bosc, a Montjuïc (Barcelona), la primera escola pública a l’aire lliure i adscrita a les idees de l’Escola Nova, i directora del Grup Escolar Milà i Fontanals del Patronat Escolar. També va estar vinculada al feminisme de principis del segle XX i va exercir de divulgadora. Va participar en congressos i va impartir cursos i conferències per explicar els principis de l’Escola Nova.

En reconeixement a la seva tasca pedagògica, l’associació de mestres liderada per Marta Mata i Garriga li va posar el seu nom: Escola de Mestres Rosa Sensat (1965). Uns anys més tard, l’Escola de Mestres Rosa Sensat es va convertir en l’actual Associació de Mestres Rosa Sensat.

“Ja són tants los que vui fan de poetes que ens faltaran llores per a corones”. Plantant llores junt a les cristal·lines.

Rector de Valfogona (Francesc Vicent Garcia i Ferrandis)

Nascut a Saragossa el 1579, Francesc Vicent Garcia, conegut com el Rector de Valfogona, és una figura complexa en què es combina un component històric, un de literari i un de llegendari.

Va viure a cavall dels segles XVI i XVII i la seva existència es pot demostrar perquè diferents fets de la seva vida consten en documents escrits. Alhora, no va ser un poeta qualsevol, sinó el primer poeta en llengua catalana que va escriure a la manera dels poetes barrocs. Finalment, també és una figura que forma part de l’imaginar col·lectiu català, on apareix com el paradigma del clergue enginyós, murri i sorneguer. Es tracta, doncs, d’una figura cabdal del nostre patrimoni cultural.

“Ens salvem pels mots”

Josep Vallverdú i Aixalà

Enguany fa cent anys que naixia, a Lleida, Josep Vallverdú i Aixalà, activista cultural conegut sobretot com a escriptor de ficcions per a infants i joves.

De tot aquest seu conjunt d’obra infantil i juvenil, el gènere que més força tenia per al restabliment de la cultura catalana, és del que en rep més reconeixements, tant per les seves característiques literàries com socials i culturals i, al costat de Josep M. Folch i Torres, en serà un dels escriptors més prolífics.

La seva popularitat en aquest gènere ha tingut una gran transcendència i ha influït de manera decisiva en generacions i generacions de lectors.

